

Haberler > Yazarlar > Ayşe ARMAN > Benim güzel tımarhanem

Ayşe Arman

Benim güzel tımarhanem

16 Ağustos 2016

15 gün yoktum.

Dün akşam itibariyle güzel tımarhanemize geri döndüm.

Çok da memnunum.

15 Temmuz'un bana iliklerime kadar hissettirdiği şey:

Bu ülke dışında hiçbir yerde uzun süreli yaşamak istemiyorum.

Gider gelirim ama bu topraklarda yaşamak, üretmek ve ölmek istiyorum.

Çünkü özlüyorum.

Her şeyini... Manyaklığını da!

Ama baktım ki, değişen pek bir şey yok.

Aynı tartışmalar devam.

Benimse hâlâ cevabını veremediğim sorular var.

Kafam karışık yani.

Jet lag'dan dolayı da uyuyamıyorum, her şeyi okuyorum ve izliyorum.

Daha da karışıyor kafam.

Sorularım şunlar:

Arkadaşlar! Bu darbeyi kim planladı? Yani emri kim verdi?

Fettulah mı? Onun da bir üst akli var mı?

O üst akıl kim? Bir devlet mi? Bir kurum mu? Amerika mı? CIA mi?

Biz bir filmin içinde miyiz?

Bu kadar zaman geçti, bu darbedeki teşkilatlanma niye tam olarak çözülemedi?

Ne yani bir Hava Kuvvetleri imamı mı başlattı? Böyle bir şeye inanmak mümkün mü?

Fetullah Gülen'i neden teslim etmiyorlar?

Bu darbenin gerçekten nasıl gerçekleştiğini ne zaman, nasıl öğreneceğiz?

Akın Öztürk'ün işin içinde olup olmadığı bile belli değil. Bu kadar zor mu anlamak?...

Yenikapı mitinginde her kesimin bir araya gelmesinin önemi, Amerika'ya, "**Bu ülke bir bütün. Senin darbeni bu millet istemiyor!**"u göstermek mi? Dışarıya karşı da bir gövde gösterisi mi?

Bundan sonrası için geçmiş tecrübelerden kaynaklanan bir güven eksikliği var. 15 Temmuz'un hayırlara vesile olması için ortak bir tavır sergilenmesi gerekiyor. Değil mi?

Sizce sergileniyor mu? Peki yeterli mi? Yoksa yine kabak, Atatürkçülerin, solcuların, laiklerin, muhaliflerin başına mı patlayacak?

Cumhurbaşkanı'nın iç siyasetteki kararlarını beğenmeyenler, dış siyasette onunla beraber olabilirler mi?

Tüm bunların yanıtlarını size verebilen biri olmak isterdim.

Ne yazık ki değilim.

Ama aktarabilen biri olmak istiyorum.

Nasıl yapabileceğimi düşünüyorum.

Sizden isim bekliyorum.

“Şuna sor, bütün sorularını yanıtlar” diyorsanız söyleyin, peşine düşeyim...

SILA'YI PARÇALAMA HAKKIMIZ YOK

SILA bir laf etti, bir linç edilmediği kaldı.

Tamam anlıyorum, insanlar **Yenikapı** mitingi konusunda hassas, çünkü bütün bir ülke bir araya geldi.

Buna kimse aykırı bir laf etsin istemiyorlar.

Ama bir düşünün...

Sıla ne dedi?

Kendi fikrinde, **“Darbeye karşıyım ama bir şovun içinde de yer almak istemiyorum!”** dedi.

Artık kendi fikrimizi de söyleyemeyecek miyiz?

Darbeden yana olduğunu söylemiyor...

Darbeyi desteklediğini söylemiyor...

Darbe başarısız oldu, kötü oldu demiyor...

O da kendince, ben de karşıyım ama sizin gibi değil demeye çalışıyor. Katılırsınız katılmazsanız linç etme hakkımız yok.

Eğer demokrasiye ölçümüz, demokratlıksa, kimsenin yok.

KANDIRILAN KANDIRILANA

“**Kim, Ne Dedi?**” diye bir Twitter adresi var. Televizyonda kim ne dediyse, arşivlerden hap gibi izliyorsunuz.

İzledikçe şaşırıyorsunuz...

Çünkü bazı insanlar geçmişte bugün söylediklerinin taban tabana zıddını söylemiş.

Melih Gökçek mesela.

“**FETÖ’cüler bana oy verin**” diye ağlamış, şimdi “**Teröristler!**” diye bağıyor.

Bekir Bozdağ mesela.

Gülen’i yere göğe koyamıyor. Onun bu ülkenin yetiştirdiği değerli bir kıymet olduğunu söylüyor, “**Çete diye itham etmek haksızlıktır!**” diyor. Birkaç yıl önceki bir başka konuşmasında da “**Gülen’in ardından gidenlere aşkın peşinden koşanlar**” diyor. **Rasim Ozan Kütahyalı**’dan inciler var, say say bitmez, hiç saymayalım, değmez.

Tabii Cumhurbaşkanı’nın kendisinin de söylediği gibi “**Gurbette olup şu vatan topraklarının hasreti içinde olanları aramızda görmek istiyoruz**” diye **Gülen**’e çağrı yapması da var.

İnsan bütün bunları hatırlayınca bir tuhaf oluyor ve ne kadar şizofren bir ülkede yaşadığımızı düşünüyor.

Maşallah kandırılan kandırılana...

'ÖMRÜMÜN ÇÖPE GİTTİĞİNİ DÜŞÜNÜYORUM'

CEM Erciyes’in **Kuleli Askeri Lisesi** üzerine dünkü yazısını okudum. (Gazete Duvar) İçim cız etti. Ünlü mimarlık tarihçisi **Afife Batur**’dan alıntı yapmış.

Alıntı aynen şu:

“**Ömrümün çöpe gittiğini düşünüyorum!**”

Bunca öğrenci yetiştirmiş, değerli eserler vermiş bir mimarlık tarihçisi bunu söylüyor.

Ne acı değil mi?

Mesele, **Kuleli Askeri Lisesi**’nin kaderi. Askeri alanların kentin içinden çıkması, gündelik hayatımızdan uzaklaşması hemen herkesin talebi...

Amaaaaa....

Change.org'un kampanyasını yürüttüğü gibi bir kütüphane mi yapılacak, **İlber Ortaylı**'nın önerdiği gibi bir müze mi olacak? Yoksa bir rant alanına mı dönüşecek?

İşte bu noktada hâkim olan duygu **GÜVENSİZLİK**.

Cem Erciyes de bu yüzden, **Afife Batur**'u arıyor.

O da isyan ediyor:

“Çok sürmez otele dönüştürürler” diyor, “İşte Haydarpaşa meydanda. Gar olarak kalması için 10 yıldır uğraşıyoruz. 40 küsur toplantı yaptık. Müthiş enerji harcadık. Cumhuriyet'teki haberdan öğreniyorum ki, özelleştirilmesi planlanıyormuş. Yine her şeyimizi püf diye denize döktüler. Bazen ömrümün çöpe gittiğini düşünüyorum. 150 yıllık bir okulun rant aracına dönüştürülmesi beni isyan ettiriyor!”

Ne fena değil mi?

Erciyes de yazısını, “**Türkiye'nin en eski yalısı Amcazade Hüseyinpaşa, Ali Ağaoğlu'na teslim edildikten sonra her şey mümkün!**” diye bitirmiş.

İnanmak istemeyiz ama...

Biliriz ki, bizim güzel tımarhanemizde her şey mümkün!

HER YERDE HÜRRİYET

DİĞER KANALLAR

[Facebook](#)

[Twitter](#)

[RSS](#)

[Kişisel Verilerin Korunması](#)

[Hürriyet Kurumsal](#)

[Bize Ulaşın](#)

Hürriyet
com.tr

© Copyright 2022 Hürriyet Gazetecilik ve Matbaacılık A.Ş.